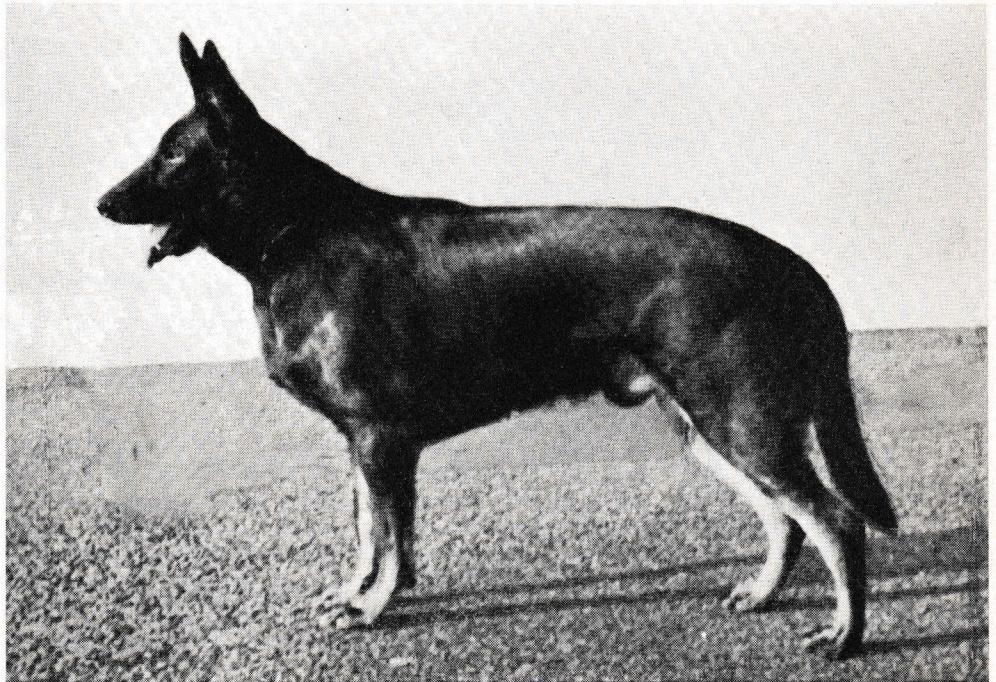

BRUKSHUNDEN

SÄTERJÄNTANS HIC 7657/47 f. 1.6.47 e. Dingons Lippe 7341 VV u. Bella vom Tredershof 393 SS SZ 556510. Hic är inavlad på Etu von der Fürstensalmburg 4-4 och familjeavlad på Utz v. Haus Schütting. Bröstvidd 83 cm., höjd 61 cm. vid 9 månaders ålder. Äg. fru Margit Sundlöf Mäster Samuelsgatan 25, 2 tr., Stockholm.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm 5

Ansvarig utgivare: Kriminalöverkonst. Sigfr. Sund.

Redaktör: Kamrer Arvid Malmqvist.

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck,

Centralstyrelsens kansli är öpp. kl. 11.00—16.00 Tel. 67 60 15.

Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad med Svenska Kennelklubben (SKK) och ansluten till Centralförbundet för befälsutbildning (Cfb).

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 40 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Redaktörsskifte

Med anledning av att centralstyrelsen träffat överenskommelse med kriminalöverkonstapel Sund att han skall bedriva viss konsulentverksamhet inom avdelningarna i utbildnings- och dressyrfrågor har han för att lätta sin arbetsbörda lämnat redaktörskapet. Red. hoppas ändå få räkna med hr Sunds värdefulla medverkan och rika erfarenhet. Som ansvarig utgivare kvarstår hr Sund fortfarande.

Såsom redaktör har centralstyrelsen utsett mig och jag hoppas kunna motsvara de rimliga anspråk, som läsarna kunna uppställa.

Av skilda anledningar har detta nummer av tidskriften tyvärr blivit väsentligt försenat, för vilket vi anhåller om medlemmarnas välvilliga överseende. Det är vår förhoppning att snart komma därefter att kunna distribuera tidskriften vid regelbundna tider.

Arvid Malmqvist.

Innehåll

	Sid.
Redaktörsskifte	26
Reflexioner kring SBK	27
Överstelöjtnant Edström hedersledamot ..	28
Sigfrid Sund — nya uppgifter	28
Nya medaljörer	29
Avgångna styrelseledamöter	29
Avelsrådets verksamhet	30
Dobermannpinscherns ursprung	31
Vem tar bästa hundbilden?	32
Draghundskursen i Transtrand	33
1948 års SM för draghundar	35
Kynologiskt huvudbry	37
Planerade instruktörskurser	38
Årets utställningar och bruksprov	38
Centralstyrelsens berättelse för år 1947 ..	39
Centralstyrelsens sekreterare har ordet ..	42
Från lokalavdelningarna	44
Från våra läsare	47

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonnys köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Arg. 9

19

48

Nr 3—5

Reflexioner kring SBK

När jag vid öppnandet av Brukshundklubbens senaste årsstämma i egenskap av centralstyrelsens ordförande hälsade lokalavdelningarnas ombud välkomna, framförde jag några reflexioner rörande klubben och dess verksamhet för närvarande.

Jag framhöll därvid att intresset för brukshunds rörelsen visat sig glädjande stort. Det måste anses ostridigt att till dess snabba frammarsch kraftigt bidragit den omständigheten, att denna rörelse sammanförts i en enhetlig organisation. Det finnes därför allt skäl att slå vakt om denna enhet, något som man väl också allmänt är ense om. Klubbens stadigt fortgående tillväxt vittnar om livskraft. Antalet lokalavdelningar var vid senaste årsskiftet 45 med ett totalt medlemsantal av nära 3.000. Och nya avdelningar tillkomma successivt; för närvarande (maj 1948) är antalet 49. Det gäller dock icke blott att värna om och konsolidera redan nådda positioner utan även att steg för steg sträva vidare.

För den enskilde medlemmen är brukshundsarbetet — som sig bör — en hobby och ett nöje. När det gäller klubbarbetet med allt vad därtill hör inom klubbens förgreningar runt om i landet, alltså inom lokalavdelningarna, har man att lita till de insatser, som enbart vila på offervilja, arbetsvilja och entusiasm för rörelsen. Med den utveckling klubben numera nått är detta emellertid ej längre helt möjligt i fråga om det centrala samordnande organet, om detta skall rätt kunna fylla sin uppgift. Därtill har arbetsmängden blivit allt-

för stor. Man kan med visst fog säga att ett övergångsläge föreligger för närvarande — bildligt talat håller klubben på att växa ur den gamla kostymen. En fastare ordning och mera rationella arbetsformer äro nog oundgängliga, om fortsatt framgång skall kunna säkerställas. Samarbetet mellan det centrala organet och lokalavdelningarna måste sålunda fördjupas och aktiviseras.

Utbildningsverksamheten inom avdelningarna — det egentliga "fältarbetet" så att säga — är givetvis av utomordentlig vikt och måste vara det primära. Utan denna blir det hela mera skal utan innehåll. Det har länge varit ett önskemål att från centralorganisationens sida kunna mera effektivt bistå avdelningarna i detta avseende, närmast då dem som själva sakna tillgång till erfarna och kunniga instruktörer samt naturligtvis nybildade avdelningar. Redan planerade åtgärder syfta till att förverkliga nämnda önskemål.

En annan viktig sida av verksamheten gäller avelsarbetet. Att tillgången till ett kvalitativt fullgott hundmaterial är av avgörande betydelse för brukshundsarbetet ligger i öppen dag. Avelsarbetet måste vila på säker grund, slumpartade avelskombinationer böra icke få förekomma. Förutsättningarna för en rationalisering av den rådgivande verksamheten i vad avser avelsfrågor ha glädjande nog förts ett steg vidare genom den donation för ändamålet, som klubben erhållit av sin hedersordförande.

Med den omfattning som det centrala

klubbarbetet numera fått, har en förstärkning av sekreteriatet — det verkställande och samordnande funktionsorganet — visat sig nödvändig. På sekreteriatets effektivitet beror i första hand standarden av den service, som avdelningarna kunna påräkna.

En viktig länk i verksamheten är vidare tidskriften, som skall utgöra samlande forum för aktuella spörsmål. Den kräver initiativ och ett betydande arbete men också medverkan från medlemmarnas sida, om den skall rätt kunna fylla sitt ändamål.

Det centrala organets uppgift är att planera, dirigera och samordna arbetet i stort. Resultatet av detta arbete beror givetvis på nämnda organs resurser och effektivitet. Man får dock icke glömma att klubbens framgångar skapas ej minst genom framåtandan och insatserna inom de skilda lokalavdelningarna. Förutsättningen för goda resultat är god samverkan mellan det centrala organet och lokalavdelningarna liksom mellan de senare sinsemellan. Säkerligen sker denna samverkan bäst i en anda av inbördes hänsyn, vilja till samarbete och mottaglighet för friska impulser, varifrån de än komma.

Väl kunna meningarna ibland gå isär men detta bör ej få hindra sammanhållning och samarbete. Låt oss i stället öppet och sakligt debattera aktuella spörsmål och därigenom söka oss fram till den bästa lösningen. En konstruktiv kritik kan endast gagna rörelsen. Sådan kritik däremot, som tar formen av personliga angrepp och invektiv, är enbart skadlig. En vädjan till envar att visa generositet mot andra bör vara på sin plats. Kom ihåg att de som endast "fly" till belackarnas skara medverka till ett nedbrytande! Låt oss också komma ihåg att de som kanske under åratal nedlagt och alltjämt nedlägga ett helhjärtat och uppoffrande arbete för rörelsen äro värda all vår respekt och högaktning.

Om alla, var och en i sin stad, under samverkan målmedvetet arbeta vidare för de gemensamma intressen, som vår klubb företräder, måste det bli resultat som betyda fortsatt framgång och utveckling — till fromma för alla och envar.

N. Rob. Bjuke.

Överstelöjtnant Edström hedersledamot

Brukshundklubben har haft många tillfällen på sista tiden att omtala överstelöjtnant Einar Edströms stora insatser för brukshundsporten. Det är därför onödigt att när vi nu efter hans avgång som chef för Arméhundväsendet och hans avgång som konsultativ ledamot i vår styrelse gjort honom till hedersledamot, upprepa alla dessa superlativer. Det är nog sagt att det är vår förhoppning att överstelöjtnant Edström, den moderna brukshundrörelsens pionjär, ännu under lång tid kommer att ställa sin förmåga och rika erfarenhet till förfogande för rörelsens fromma och fortsatta utveckling.

Sigfrid Sund — nya upp- gifter

Sigfrid Sund ("Sigge") är alltför allmänt bekant inom SBK för att behöva någon presentation. Tillhörande veteranerna inom brukshundrörelsen har han i denna funnit sitt stora allt annat dominerande intresse. Han har under en följd av år ägnat densamma ett hängivet och uppoffrande arbete. Under det senast förflutna arbetsåret har han inom klubben samtidigt varit centralstyrelsens sekreterare, redaktör för tidskriften, ledare för utbildningskurser samt ensam fungerat såsom avelsråd för schäfferrasen. Att Sund velat påtaga sig en dylik arbetsbörda vittnar om en arbetsvillighet och ett intresse för brukshundsporten, som till och med synes trotsa principen för rätt avvägd arbetsfördelning.

Med den utveckling klubben numera nått kunna alla de nämnda funktionerna dock ej gärna längre förenas i en och samma person. Det må därför ej förtänkas Sigfrid Sund, om han funnit sig böra begränsa sina funktioner inom klubben. Fullt inseende den stora betydelsen av en intensifiering av fältarbetet — dvs. utbildningsverksamheten inom de skilda lokalavdelningarna — har han åtagit sig den nyinrättade funktionen såsom konsulent i dressyr- och utbildningsfrågor.

I förhoppning att han inom det förvisso omfattande arbetsfält, som han därvid möter och till vilket hans håg väl i främsta rummet står,

Nya medaljörer

Anton Angmar

Dagny Torén

Gösta Holmén

Klubbens förtjänstmedalj i guld har tilldelats fru Dagny Torén i Stockholm, revisor Gösta Holmén i Västerås och tjänsteman Anton Angmar i Helenelund. Därigenom har tre synnerligen förtjänta personer, vilka länge varit verksamma inom brukshunds rörelsen, fått ett synligt bevis på klubbens uppskattning.

Fru Torén för berömvärda insatser på tävlingsbanan och i organisationsarbetet under 1920—1930-talen, hr Holmén för sitt initiativrika arbete för brukshundsporten i Västmanland och hr Angmar för sina stora insatser till rottweileravelns fromma.

Avgångna styrelseledamöter

Med anledning av ingenjör K.-E. Bergs avgång från Västerås och Västeråsavdelningen har hr Berg efter en tids förtjänstfullt och intresserat arbete i centralstyrelsen lämnat sitt uppdrag där.

Vi äro övertygade om att hr Berg i sin nya verksamhet i Jönköping kommer att även där föra brukshundsporten framåt.

skall finna god användning för sin stora kunskaper och erfarenhet samt rika tillfällen till fortsatta befruktande insatser, är det mig ett nöje att på klubbens vägnar till Sigfrid Sund framföra ett varmt tack för vad han redan utrett.

N. Rob. Bjuke.

Vidare har klubben att framföra ett hjärtligt tack till fabrikör Harry Widgren, som vid årsstämman likaledes lämnade sitt ledamot-skap i centralstyrelsen liksom även sina uppdrag i Norrköpingsavdelningen. Vi hoppas att hr Widgren trots sin väsentligt ökade arbetsbörda ändå skall hinna med att i fortsättningen ägna tid och intresse åt brukshundsporten.

AVELSRÅDEN

uppmanar varje ägare till hanhund, som på utställning placerat sig i segrarklass, att till SBK:s kansli insända avskrift av stamtavla jämte förteckning över vunna meriter samt helst även prisdomarnas utlåtanden.

Avelsrådens verksamhet

Vi har fått förbättrade förutsättningar att stå till våra medlemmars tjänst i avelsfrågor. Vår hedersordförande direktör Sven Rosengren har frikostigt givit en grundplåt för avelsrådets verksamhet. Till en början kommer vi att anskaffa avelstavlor för att ge avelsråden en god överblick över de olika blodslinjerna och dessas betydelse. Donationen räcker även till att tillföra oss vetenskaplig expertis. Vår mening är att någon vetenskapsman skall med jämna mellanrum informera avelsråden om de modernaste avelsprinciperna och följa deras arbete för att med den erfarenhet som under hand förvärfvas bringa brukshundsaveln i Sverige så långt det gärna är möjligt.

Med anledning av dessa nya förutsättningar har centralstyrelsen efter många konferenser med olika intressegrupper förändrat avelsrådets sammansättningar, och de består nu i allmänhet av minst en synnerligen erfaren prisdomare samt härutöver av någon för rasen särskilt intresserad person, som åtagit sig att upprätta avelstavlor och annat material av betydelse för avelsverksamheten.

Avelsråden har beslutat sig att endast ge upplysningar, om de får rundligt med tid på sig för att gå igenom de olika fallen. Det är därför i fortsättningen nödvändigt att tikägarna ett par månader innan de ämnar pålägga tiken sänder in stamtavlan i original eller avskrift till expeditionen. I annat fall kan de ej vara säkra på att avelsråden hinner svara.

Avelsråden torde enligt uppgift i fortsättningen komma att anlägga något andra principer än tidigare vid förslag på täckhundar. Uppfödarna får sålunda vara beredda på att även andra än de mest namnkunniga hundarna kommer att rekommenderas. Detta för att få ett bredare underlag för det fortsatta avelsarbetet. Linjeaveln torde komma att sättas främst.

Det kan hända, att om dessa nya synpunkter på avelsrådets verksamhet skulle visa sig slå väl ut och omfattas med förtroende av uppfödarna, så kanske vi snart även i Sverige skulle kunna övergå till s. k. avelskorning av såväl hundar som tikar och införa strängare regler än nu för stam-

boksföring. Så t. ex. har man i Norge för en ras stadgat, att alla parningar skall godkännas av avelsråden och att endast sex valpar får påläggas samt att tikarna endast får ha en valpkull om året. Sannolikt skulle sådana regler även i Sverige vara till fromma för aveln, men man måste då förutsätta att innan dess ett förtroendefullt samarbete mellan avelsråden och uppfödarna hunnit uppbyggas.

Med hänsyn till de stora svårigheterna som för närvarande föreligger att då och då komplettera det inhemska avelsbeståndet är det av alldeles särskild vikt att uppfödarna utnyttjar avelsrådets sakkunskap för att ta väl vara på tillgängligt material. Lyckligtvis är inom de flesta av våra raser alla erfarenhetsmässigt värdefulla blodslinjer representerade i Sverige.

Från Schweiz importerade
rottweilerhunden

Greif v. Heiligfeld

SHSB 1034, SKKS

11032/47 e. Bello v. Hohgrat SHSB 91245
u. Dora v. Heiligfeld SHSB 93163 står
till avelstjänst för lämpliga tikar.
Herr Gustaf Lundqvist, Bäckgatan 16,
Sundsvall. Tel. 3363.

Dobermannpinscherns ursprung

Den intresserade dobermannpinscheruppfödaren i Finland, hr Niverä, har sänt red. följande intressanta tidningsurklipp ur en tysk hundtidskrift om dobermannpinscherns ursprung.

*

Det är väl ingen ras, beträffande vilken hemligheten om dess ursprung varit mera förborgad än dobermannpinschern. Om den kunde tala skulle den bestämt värja sig med alla medel emot att man betecknar den såsom produkten av en rasblandning. Det är riktigt, att man kommit med detta påstående i tidigare skrifter, men det har säkert inte kommit från den som först fött upp dobermannpinschern. Liksom uppfinnaren av en bra artikel inte gärna omtalar hemligheten bakom sin uppfinning, så bör man inte förtänka de första uppfödarna om de sökte dölja dobermannpinscherns härstamning.

Vill man nu förstå dobermannpinscherns uppkomst, så behöver man blott betrakta dess strävhariga broder riesenschnauzern. Liksom denne har uppstått ur den strävhariga pinschern, även kallad schnauzern, så har dobermannpinschern uppstått ur den släthariga tyska pinschern. Den skulle alltså egentligen heta riesenpinscher.

I en tidskrift från år 1889 med titeln: Hundsport, organ för amatörer och uppfödare av renrasiga hundar, förlag J. Schön, München, annonseras om en tysk pinscher till avelshund. Den uppgavs vara svart med gula tecken samt med en boghöjd av 39 cm. Denna uppgift bör jämföras med bestämmelsen om boghöjd i 1898 års standard för dobermannpinscher. Den löd: tika 40—45 cm, hundar upp till 50 cm. År 1903 hade boghöjden höjts för tika upp till 50 cm och för hundar upp till 55 cm, vilket mått snart ytterligare höjdes till 60 och senare till 65 cm. Dessa siffror visa att man vid aveln eftersträvat att få fram allt större hundar. Våra hundar skulle därför sannolikt för länge sedan ha överstigit de tyska doggarnas höjdmått om inte tyska dobermannpinscherföreningen bromsat i tid.

Nu återgår vi till den tyska pinschern. Dess färg var svart, brun eller blå med gula tecken. Hundarna voro skarpa, vilket ju dess dvärgart ännu i dag bevisar. Det fanns förutom hundar i de ovannämnda färgerna även

gråa, den strävhariga pinscherns färg. Den första tik man lade på var grå. Den var ganska stor, men det var ingen blandras utan en ren tysk pinschertik.

År 1925 avhöll Dobermannpinscherföreningen sitt årsmöte i Jena. Vid detta tillfälle besökte intresserade dobermannpinscheruppfödare också Apolda, rasens hemstad. Alla uppfödare från Apolda och dess omgivning var närvarande, t. ex. Goswin Tischler, Krumholz m. fl. Den förstnämnde hade på sin tid bott mitt emot herr Dobermann, alltså borde denne egentligen kunna lämna besked. Tidigare grannar och bekanta tillfrågades också, men ingen kom längre än till den tyska pinschern som ursprungshund för dobermannpinschern. Ideligen betonades, att de inte kände till något om korsningar med jakt- eller schäferhundar.

Herr Dobermanns son, kriminaltjänsteman Rudolf Dobermann, berättade vid ett tillfälle om sin fader:

»Min fader var den som utträttade allt, såsom det förr var brukligt i mindre städer. Han var polisman, och, som man förr sade, exekutor. Om t. ex. ett kreatur dog i pest, måste han begjuta djurkroppen med fotogen och låta begrava den. Vidare måste han ofta göra utmätningar, vid vilka det inte alltid gick så lugnt till. Därför hade han alltid till sitt skydd två hundar med sig. Då han nu vid ett tillfälle, trots de båda hundarna, drog det kortaste strået, kom han på den tanken att föda upp en större hund, och resultatet är vår nuvarande dobermannpinscher. Nu till uppfinningen. Jag kommer ihåg, att min fader därvid använde en svartgrå pinschertik, som var förhållandevis stor. Denna tiks härrem var inte helt kort, på ryggen svart, annars grå. På grund av tikens underhår kallade min fader henne »vaddrocken». Jag tror mig komma ihåg, att hon betäcktes av en svart pinscher. I första kullen blev det bl. a. en tik, svart med för våra förhållanden naturligtvis för ljusa tecken. Jag kommer ihåg, att min fader ännu många år efteråt berättade, huru mycket han hade glatt sig åt denna valpkull. Då den ovannämnda tiken blev tämligen stor, lade han på henne. Därigenom blev hon väl egentligen stammodern till vår nuvarande dobermannpinscher. Hon hette Bissart. I första kullen

Vem tar bästa hundbilden?

Ingenting kan göra vår tidning trevligare än vackra och karakteristiska bilder och ingenting kan få hundägare att med större glädje minnas sina tidigare hundar än bilder av typiska situationer. Red. vet att många av våra medlemmar äro intresserade av fotografering av hundar och för att få dessa att kasta bort sin blygsamhet utlyser vi härmed en pristävling om den bästa hundbilden.

Tävlingen uppdelas i följande fyra grupper:

1. Hundar i arbete. Bilden skall typiskt återge en situation inom brukshundsportens område.
2. Hund och andra djur eller flera hundar tillsammans. Här skall det vara situationsbilder med liv i.
3. Ett korrekt återgivande av en hunds utseende med fel och förtjänster.
4. Roliga bilder. Bilder av hund eller hundar i roliga situationer.

blev det även några blå valpar, vilka vi kallade »mjölsäckar» på grund av deras underhår».

Så långt herr Dobermann junior och så långt fakta om vår dobermannpinschers ursprung. Hade man inte kallat den dobermannpinscher för att hedra den förste uppfödaren, så hade man säkert kallat den riesenpinscher på grund av dess storlek, såsom man kallar den strävåriga stora pinschern för riesenschnauzer.

Alltså ännu en gång, låt oss äntligen begrava de hemlighetsfulla sagorna om vår dobermannpinschers ursprung och erkänna fakta:

Vår dobermann är ingenting annat än en förstorad tysk pinscher.

*

Vad säger damer och herrar dobermannpinscheruppfödare i Sverige om detta? Uppgiften om färgen är särskilt intressant, då det ju var inte så länge sedan en uppfödare i Skåne råkade få en blå dobermannpinschervalp, som såldes såsom något extra unikt till en professor.

Bilderna skall alltid återge någon hund av brukshundsras.

Tävlingstiden utgår den 1 augusti. Bilderna skall lämnas väl emballerade och på baksidan försedda med signatur samt åtföljas av en förseglad namnsedel med signaturen återgiven på det förseglade kuvertets framsida.

Red. har för tävlingen träffat överenskomst med fotografisk sakkunskap. Juryns sammansättning meddelas framdeles.

De fyra vinnarna få förutom äran fritt medlemskap i SBK år 1949 samt bilderna publicerade. Kanske vi också kan tänka oss några flitpriser.

Bedömningen sker i varje grupp för sig.

Kuveret skall sändas till SBK:s expedition, Box 5029, Stockholm 5, och märkas med »Hundbilden».

En liten lektion i fotografering kommer att ges i nästa nummer av tidskriften.

**Hjälp till
att smörja hjulen!**

Om Ni är intresserad av hur detta går till så se sida 44 — det är v i k t i g t för SBK, för lokalavdelningarna, för Er själv. Se alltså sida 44, andra spalten!

Draghundskursen i Transtrand

Det var med stora förväntningar jag anträdde resan till Transtrand och draghundinstruktörskursen där — den första i sitt slag och anordnad genom Cfb:s försorg. Transtrand mötte med sitt vackraste leende, strålande solsken och massor av snö, när jag kom fram torsdagen den 11 mars. Jag kom lagom till första lektionen, som leddes av kurschefen, den för oss så välkände förste instruktören på arméhundskolan fanjunkare Johansson. Ämnet var »De första grunderna i draghundtjänst». Att fanjunkare Johansson funnit rätta melodin för att på ett lättfattligt sätt klargöra draghundsprincipen samt för att redan från början skapa rätta kontakten med kursdeltagarna var inte att ta fel på; mera intresserad publik får man söka efter. Eftermiddagen ägnades åt att praktiskt visa dragredskapen, selar, pulkor m. m.

Nästa dag började kl. 6.45 — man kan bokstavligt säga med soluppgången — då solen vid samma tid höjde sig över bergskammen. Vi började med stalltjänst och rykt, därefter vidtog appelldressyr till första frukost kl. 8.15. Efter frukosten började första körlektionen med enspann. De flesta hundarna voro redan tidigare vana vid dragredskapen, men för en del var det en ny och från början ej så angenäm bekantskap; dock tog det inte många timmar förrän de vant sig och började finna nöje i det hela. Fredagen ägnades åt tvåspannskörning, både praktisk och teoretisk. På lördagen ansågos vi mogna för den första längre

Fanjunkare Hilmer Johansson ("Hund-Jocke") med författarens hund "Nalle". — Nedre bilden visar en del av baracklägret. (Foto: H. Millgård)

turen, som gick till Mickelsbo fäbodas med en höjdskillnad av 370 m. på den 5 km. långa sträckan. Efter en timmes rast vidtog nedfärden. Det blev god fart efter basvägen och många kullkörningar. Där fanns alla stilarter, från stavridare till skinnkälkesåkare. Jyckarna klarade sig fint utför. Vi kommo dock lyckligt ner utan större förluster, som det heter i rapporterna. Några skidbrott blev det, men det hör ju till och togs med jämnmod. Söndagen var fredag, men som de flesta fått blodad tand och fjällen lockade i väster, blev det allmän skidåkning.

Efter en veckas föreberedande träning startade vi den första fjällturen. Kl. 5.30 purrades vi, kl. 6.00 skulle jyckarna utfodras och kl. 8.00 gick starten. Vädret var grått med något snöfall och vind, temperaturen ett par grader under noll. Första etappen gick till Mickelsbo fäbodas, målet var turiststugan vid Hemfjället. Vinden tilltog och sikten var endast några 100 meter men vi strövade vidare med kompassen på turiststugan. Kolonnen skred fram över fjället med de 29 hundspannen och förarna, täten kunde endast skönja kön och kön täten, det blåste fränt och gav åt sydlänningarna en liten försmak av fjället i storm. Vi började längta efter turiststugan och rasten, det dröjde ej heller länge förrän vi

började skymta träd och förstod att det ej var så långt kvar till ravinen och stugan. Några turister funnos redan där när vi kommo fram och en muntert sprakande stockvedsbrasa värmden från den öppna spisen. Sedan vi ordnat för hundarna med snögropar och granris smakade det gott med kaffet ur termosen och smörgåsarna. Hemfärden gick över Gammalsättersfjället ner mot Digerkölen och jag tror vi väckte stor förvåning hos påskturisterna som voro inkvarterade i småstugorna nere vid trädgränsen när kolonnen som en spökbrigad dök fram ur diset med hundarna och förarna av yrsnön klädda i vitt. Föret blev sämre i skogen men sedan vi haft rast och samtliga vallat om med pulkparafinet gled det gott utför och vi voro hemma i förläggningen i rätt tid. Sedan vi stallat in och utfodrat hundarna blev det tid för oss själva att som verkliga vikingar ta snöbad i adamskostym. Efter ombytet smakade det gott med kåket serverat av lotter i den trevliga matsalsbaracken.

Ännu en fjälltur hann vi med. Starten gick från Gammelgården strax nedanför Sälens högfjällshotell dit vi åkte buss. Det snöade och blåste när vi foro från Transtrand på morgonen, men snön hade slutat falla när vi foro från Gammelgården. Dimman var dock rätt tät så vi gingo på kompass över stugan på Sälensfjällets nordsida. Vi väckte stor uppmärksamhet hos ett tiotal söta seminarister, som bebodde stugan, när vi foro förbi och det var nära att marschdisciplinen försvunnit när de kommo och ville plåta oss och juckarna och det var kanske det faktum att självaste arméhundchefen överstelöjtnant Wallman avslutade kön, som gjorde att vi kommo lyckligt förbi och kunde fortsätta färden ner mot Transtrand. Vi gjorde rast på själva högfjället och fick där praktisera vad vi lärt för att skydda hundarna med vindskydd och snögropar. Dimman hade börjat lätta som genom ett trollslag och på ett ögonblick sken solen från klar himmel. Att se fjället i sol med gnistrande iskristaller i de av snöstormen överklädda dvärgbjörkarna, den blå himlen, Västerdalälvens dalgång, de milsvida skogarna och i norr vitklädda Härjedalsfjäll, ja det blev ett minne för livet och det var nog fler än en som tänkte: »Detta måste jag göra om nästa vår». De återstående dagarna rann snabbt undan och lördagen den 20 kl. 6.00 gick tåget mot hemorten och det var med saknad vi tänkte tillbaka på de 10 härliga dagarna vi

tillbragt i Transtrand, ja jag tror även att våra juckar kommer att sakna dem.

Denna kurs bör bli ett stort steg framåt för hundsporten, och kunde det även ordnas med sommarkurser i brukstjänst äro vi inne på rätt väg i kontakten mellan arméhundväsendet och brukshundklubben. Att varje man sedan i sin trakt kommer att verka för att hundsporten populariseras — så att det kommer att finnas en stor och vältränad reservhundstam och goda hundförare till försvarstjänst i ofredsår — är väl något vi inte behöver tvivla på.

R. Frödin.

*

Ändamålet med draghundkursen i Transtrand, som pågick under tiden 10/3—20/3, var utbildning av instruktörer. Den var närmast avsedd såsom en försökskurs. Framdeles komma deltagarna i liknande kurser om möjligt att fördelas på skilda kurser eller i skilda grupper alltefter deras redan förvärvade erfarenheter i fråga om draghundtjänst; detta i syfte att ernå bästa möjliga utbyte av kurserna. I kursplanen — åtminstone i vad avser mera avancerad utbildning — bör framdeles även ingå en två-dagars tur med förläggning i det fria.

Transtrandskursen var avsedd för medlemmar av SBK med förtursrätt för vpl befäl och hvmän. Den omfattade dels föreläsningar och demonstrationer, dels praktiska övningar. Kursprogrammet var uppgjort av chefen för arméhundväsendet (Ahv). Kursen var anordnad av Bef. för Falu—Mora fo i samråd med Dalarnas bfb, Ch Ahv och SBK. Såsom kursledare fungerade fanjunkare H. O. Johansson, Ahv, och såsom bitr. instruktör överfurir Tidblad, I 13.

Med hänsyn till den i landet spridda valpsjukan var officiellt föreskrivet, att de till kursen medförda hundarna i den mån de icke redan tidigare vaccinerats skulle vaccineras senast 3 veckor före kursens början.

Antalet kursdeltagare var 27, fördelade på 10 lokalavdelningar. 26 deltagare tillgodogjorde sig kursutbildningen i dess helhet. Kursen, som avslutades med skriftlig tentamen, har enligt kursledaren utan tvekan givit ett gott resultat.

1948 års SM för draghundar

Mästerskapstävlingar för draghundar har tidigare flera gånger anordnats i samband med de svenska skidmästerskapen, men detta har ej alltid visat sig ändamålsenligt. Inom ramen för de omfattande vinterspelen under drygt en vecka, som i övrigt enbart upptar skidtävlingar, har draghundstävlingarna lätt kommit i bakgrunden och ej fångat den uppmärksamhet bland allmänheten, som de förtjänat. Det kan ej heller förvåna om de, vilka haft att svara för den vidlyftiga apparat, som arrangerandet av skidtävlingarna utgör, ej haft tid och intresse till övers för draghundstävlingarna.

Denna gång hade emellertid organisationskommittén för de till Kiruna förlagda vinterspelen själv föreslagit att SM för draghundar även måtte upptagas i programmet samt avdelat måndagen den 15 mars enbart för dessa tävlingar. Då det därjämte var önskvärt att hjälpa SBK:s lokalavdelning på platsen, Kiruna Draghundklubb, med den propaganda för draghundsporten i orten, som SM-tävlingarna kunde skänka, hade Kirunaavdelningens ansökan om att få anordna dem även bifallits. Den medverkan till deras hållande, som välvilligt lämnats av vinterspelens organisationskommitté, skall här med tacksamhet noteras.

Det syntes länge osäkert om tävlingarna över huvud taget skulle kunna avhållas på grund av den mycket utbredda valpsjukan. Det lyckades dock avdelningen att utverka myndigheternas tillstånd därtill mot villkor att vissa skyddsföreskrifter iakttogs. Härvid hade den värdefull hjälp av distriktsveterinär Olof Tillström, som även fungerade såsom veterinär under tävlingarna.

Tävlingsledningen hade den på detta område synnerligen erfarne majoren Gösta Wetterhall vid Jägarskolan i Kiruna åtagit sig. I kapten Sven Körlof, I 19, vilken bl. a. ombesörjde banläggningen, hade denne en van och skicklig medhjälpare. Såsom domare fungerade hrr Holger Groth (Luleå), Kurt Sundström (Boden) och Eskil Helm (Boden).

Segrande ekipaget i klass C1b.

Förutom flerspanssklassen (minst 3 hundar) omfattade tävlingarna alla klasser enligt nu gällande tävlingsregler, nämligen klass C2 (bruksklass för enspända hundar av draghundstyp, vilka äro registrerade eller på grund av härstamning berättigade därtill), klass C1a (bruksklass för enspända hundar av draghundstyp eller motsvarande fullt vinterhärdig ras men ej fyllande för klass C2 gällande krav på härstamning), klass C1b (bruksprov för tvåspann samt hundar enligt klass C1a), klass B (s. k. "sportklass", enspann, för alla hundar som ej äro hänförliga till klasserna C2 och C1a), klass A3 (oldboyklass, öppen för förare, som under tävlingsåret fylla lägst 35 år, samt för alla slag av hundar), klass A2 (öppen för damer och alla slag av hundar) samt klass A1 (öppen för alla förare samt för hundar, som icke förut deltagit i och fullföljt nationell eller internationell draghundtävlning).

För de fyra förstnämnda klasserna var banlängden 33,8 km och för de tre A-klasserna 15,5 km. Start och mål var förlagda till Jägarskolans kasernområde.

Den längre banan passerade efter 5 km över Sakaravaaras sydtopp och efter ytterligare 5 km genom björkskogsterräng över samma bergs nordtopp. Vid 14,5 km från startplatsen hade banan sin högsta punkt, förlagd till toppen av kalfjället Kurravaara, varefter följde den längsta sammanhängande utförlöpan, 2,5 km lång med en sänkning utför av 225 m. Efter en genom skogsterräng buktande stigning ledde banan därefter över ett par lägre top-

par för att slutligen följa östsidan av Luosavaara fram till målet. Banans sammanlagda stigning uppgick till 940 m. Såsom sig bör vid en mästerskapstävling var banan mycket krävande. Den fordrade taktiskt omdöme och rutin av förarna såväl som en grundlig utbildning av och en god kondition hos hundarna. Det skall vara så att en förare, som är en aldrig så snabb skidlöpare, icke skall ha någon chans utan en god och vältrimmad hund såsom partner.

Den kortare banan, som kan betecknas såsom medelsvår, hade en jämnare profil. Dess sammanlagda stigning uppgick till 360 m. Den sista 8-km-sträckan var gemensam för båda banorna.

Utmed båda banorna voro distanstavlor uppsatta, för den längre banan på varje hel mil och för den kortare banan på varje km. Banorna var uppmätta medelst en på en kälke anbringad automatiskt fungerande mätningsanordning.

Tävlingsarrangemangen var alltigenom av högsta klass, sannolikt bättre än vid någon tidigare draghundstävling. Vid samlingsplatsen hälsades de tävlande kl. 8.00 välkomna av tävlingsledaren, varefter upprop förrättades. Därefter redogjorde banchefen, kapten Körlof, för banorna och särskilt krävande passager med hänvisning till på platsen uppsatta kartskisser och profiler över banorna. Varje tävlingsklass erhöll uppgift om för densamma gällande tid för veterinärbesiktning och invägning. Härigenom kunde dessa förrättningar utföras snabbt och med precision.

Från samlingsplatsen hade de tävlande först att passera genom ett invidliggande tält, där veterinärbesiktning ägde rum. Därefter hade de att passera ett av i rad uppställda tre genomgångstält för vägning av hundar, pulka och last. Sedan detta var gjort passerade de platsen för omhändertagandet av ytterplagg, vilka vederbörligen märktes. Nästa tempo i förberedelserna för starten var passerandet av den funktionär, som hade att tillse att de tävlande i tur och ordning ställde upp på startlinjen i rätt tid. Starter och tidtagare kunde därefter fullgöra sina uppgifter utan störningar.

Vid de tävlandes återkomst till målet

försiggick motsvarande procedur i omvänd ordning.

Såsom tävlingsexpedition disponerades en invid start- och målplatsen belägen mindre barack.

Första starten gick kl. 10.00. Tidsintervallen mellan varje ekipage var 2 min. och mellan respektive klasser 5 min. De skilda klasserna startade i följande ordning: C2 och C1a, B, C1b, A2, A3 och A1.

Telefonförbindelse med tävlingsexpeditionen var ordnad från vissa kontrollstationer utmed banorna, nämligen för den längre banan från två, vid 14 respektive 25 km., och för den kortare banan från en, vid 8 km. Härigenom blev det möjligt att följa de tävlande ekipagens framfart i terrängen. Vid målplatsen voro två stora anslagstavlor uppsatta, en för vardera banan, varå såväl mellan- som sluttider successivt angavos i den mån de inkommo. Den närvarande publiken kunde därför lätt följa tävlingens förlopp.

Tyvär var vädret under tävlingsdagen mindre gott och föret tungt, vilket bidrog att göra tävlingarna särskilt krävande för både förare och hundar. En kall nordan blåste och himlen var mulen. Den bistra kylan och den pinande blåsten skrämde också bort publiken, som uppgick till blott ett par hundra personer.

I tävlingarna deltog 61 ekipage, representerande SBK:s lokalavdelningar i Bo-

KLASS	KLASSER	KLASSER	KLASSER	KLASSER	KLASSER
5850	23 21055	23 25648	8 10450	6 32831	
5940		29 30810	16 10530	6 22835	7 33035
6000		30 31315	14 1071	8 23000	12 33101
6615	29 21521	28 31637	21 10710	7 23330	8 33209
	28 21740		18 10720	12 23650	20 33403
	30 22415			5 23750	4 33451
			7 10940	10 23850	5 33539
			1 11015	20 24115	10 34530

Anslagstavla för mellan- och sluttider.

den, Kiruna, Luleå, Sundsvall, Umeå, Örnsköldsvik och Östersund ävensom de militära förbanden I 19, I 21, JS och Ahv. Sammanlagt fullföljde 55 ekipage tävlingarna, varav i klass C2 — 5 ekipage (alla schäfer), i C1a — 18 (alla schäfer), i C1b — 7 (alla schäfer), i B — 16 (alla vorsteh), i A1 — 6 (5 vorsteh, 1 schäfer), i A2 — 2 (schäfer) och i A3 — 11 (4 schäfer, 4 vorsteh, 2 riesenschnauzer, i bl.-ras).

De bästa resultaten voro:

Klass C2: 1) Kim, Åke Karlsson, I 19, 3.28.31. 2) Kent, B. Paulsson, Ahv, 3.44.04. 3) Buck, serg. Pettersson, Luleå, 3.54.25.

Klass C1a: 1) Grogg, B. Lundgren, I 21, 3.30.35. 2) Bonar, vpl Nordling, I 21, 3.31.01. 3) Luck, K. Arnström, Örnsköldsvik, 3.32.09. 4) Laila, V. Mellek, JS., 3.34.03. 5) Grim, K. G. Ek, Kiruna, 3.34.51. 6) Chipps, S. Vännman, JS. 3.35.39.

Klass C1b: 1) Pojken-Kasper, vpl Lindmark, JS, 3.59.36. 2) Rita-Grey, vpl Granström, I 19, 4.04.38. 3) Kanot-Järv, kapt. Mueller, I 19, 4.22.04. 4) Ideal-Scheiken, vpl. Lind, JS. 4.31.14. 5) King-Freind, L. Eriksson, Sundsvall, 4.35.19.

Klass B: 1) Tjorry, E. Wallgren, Kiruna, 2.56.48. 2) Ray, S. Nordmark, Boden, 3.08.10. 3) Tello, A. Ökvist, Kiruna, 3.13.15.

Klass A1: 1) Raff, R. Bergman, Luleå, 1.09.39. 2) Raija, E. Sundberg, Boden, 1.12.27. 3) Basse, Garbom, Luleå, 1.13.28.

Efter tävlingarna följde avslutningsfest på Malmia, varunder prisutdelningen för rättades av chefen för arméhundväsendet, överstelöjnant C-G. Wallman.

Schäferhunden

ESKORT EXELCIOR 7977 VV

står till avelstjänst för lämpliga tikar.
Pris 75: — kr. Fru Barbro Månsson, c/o
Eklund, Smålandsgatan 23, Stockholm.

Tel. 21 49 64.

Kynologiskt huvudbry

Med förebild hämtad från en norsk kollega börja vi här en serie kynologiska frågor. Svaren återfinner ni på sid. 43. Men inget fusk, om vi får be! Besvara först alla frågorna — så gott ni kan — innan ni tittar på svaren.

Rätta svar på alla frågor vittnar om utmärkt orientering i kynologien. Kan ni rätt besvara minst 6 frågor, kan ni anse er mycket väl orienterad. För minst 4 rätta svar blir ni godkänd. Missar ni mer än 4 frågor bör övervägas, om ni icke lämpligen bör övergå till katter.

1. Är dingon en vallhund i Australien eller vad annars?
2. Från vilket ursprungsland stammar a) schillerstövaren, b) borzoin, c) aire-daleterriern, d) rottweilern, e) chowchown, f) collien, g) buhunden?
3. På vilka brukshundsraser a) tar man bort eventuella sporrar, b) kuperar öronen, c) kuperar svansen?
4. Varför anses tångbett vara sämre än saxbett?
5. Vad menas med fransysk benställning?
6. Är sälhunden av jakthundsras eller vad dresseras den till?
7. Om pointern förses med brun, svart eller vit yvig päls samt kuperad svans blir den nästan exakt en annan ras, vilken?
8. Vilken hund är världens snällaste?

Schäfervalpar

f. d. 8/3. Fader: Silverlyans Dux S.K.K.S. 2667 TT (e Ch Rosenhovs Muck u Aida av Asabo [e ch. Nestor von der Natternburg]). Moder "Carmen" S.K.K.S. 3021 UU. (e Ch. Bojar av Trebergsklippan u Rustgårdens "Gruffa" [e Arz v. Haus Schütting]).

På moderns sida finnes det inom schäferkretsar kända Utz v. Haus Schüttingblodet.

Bernh. Ohlsson, Brl. 1144, Vinslöv.
Tel. 338.

Planerade instruktörskurser

Kurser för utbildning av instruktörer kommer successivt att anordnas, av vilka var och en är avsedd för lokalavdelningarna inom viss del av landet.

Kurserna i fråga kommer att omfatta dels praktiska övningar och dels föreläsningar över bl. a. arméhundväsendets och kennelassociationens uppbyggnad och verksamhet, hundpsykologi, kursledarepsykologi, prövningsordningarna, raskännetecken, utställningsväsendet, bruksprovets teknik, polisväsendets tjänstehundar samt hundens anatomi och sjukdomar ävensom demonstration av för olika ändamål färdigutbildade hundar.

Kurserna avslutas med teoretiska och praktiska prov; godkända elever tilldelas certifikat över genomgången kurs.

Det är att hoppas att respektive avdelningar begagnar sig av de utmärkta tillfällena, som dessa kurser erbjuder, att skaffa sig allsidigt utbildade instruktörer samt sända en eller två intresserade och för ändamålet lämpliga medlemmar att delta däri. Detta gäller i första hand de avdelningar, som sakna erfarna instruktörer, men även övriga avdelningar, vilka därigenom beredas möjlighet att säkra återväxten av kursledare.

Anmälan om deltagande i dylik kurs sker genom vederbörande lokalavdelningar. Närmare informationer rörande respektive kurser samt de ekonomiska bidrag, som kunna lämnas till bestridandet av kursdeltagarnas kostnader, tillsändas de avdelningar, vilka tillhöra för vederbörande kurs avsedda områden. Referat från kurserna kommer att successivt inflyta i tidskriften.

De närmaste två kurserna av detta slag äro planerade att äga rum under juni månad.

Den ena av dessa är avsedd för avdelningarna inom västkustlänen samt Älvsborgs och Skaraborgs län. Denna kurs är planerad till tiden 6—13 juni samt kommer att förläggas till Göteborg. Huvudlärare blir överstelöjtnant Edström.

Den andra kursen är avsedd för alla avdelningar i Norrland med undantag av Gästrikland. Den är planerad till tiden 14—

20 juni samt kommer att förläggas till Övergård (Sollefteå). Chefen för Ahv ställer kurschef jämte lärare till förfogande för denna kurs.

*

Förutom nämnda kurser är en kurs för utbildning av instruktörer, öppen för deltagare från hela landet, därjämte planerad av Cfb under tiden 22 augusti—4 september. Denna kurs, som kommer att förläggas till Stagar den (Bollnäs), är avsedd att anordnas av bef för Gävle fo i samråd med Gävleborgs bfb, chefen för Ahv och SBK.

Årets utställningar och bruksprov

Veterinärstyrelsen har förklarat sig icke för närvarande vilja motsätta sig anordnandet av utställningar under år 1948, dock på villkor, att deltagande hundar vaccinerats senast två månader före respektive utställning.

Utställningar.

Vederbörlig hemställan har gjorts om tillstånd för SBK att gemensamt med vederbörande lokalavdelningar anordna följande utställningar:

I Sundsvall den 22/8

» Stockholm den 26/9 samt

» Linköping förslagsvis den 31/10.

Därjämte erinras om att Svenska Kennelklubbens utställningsprogram preliminärt fastställts att omfatta följande orter och tider: Vargårda 21/6, Norrköping 25/7, Varberg 1/8, Falun 8/8, Boden 15/8, Stockholm 11—12 september samt Göteborg och Malmö under oktober.

Bruksprov.

Nedanstående förteckning upptager de bruksprov under år 1948, som hittills fastställts att anordnas under förutsättning av vederbörligt tillstånd av vederbörande myndigheter. Därav ha proven den 6/5 och 9/5 redan ägt rum.

Uppsalaavdelningen (alla klasser) den 6/5.

Stockholmsavdelningen (appellklass) den 9/5.

Sandvikens Brukshundklubb (appellklass) den 9/5.

Stockholmsavdelningen (appell-, spår- och rapportklasserna) den 23/5.
 Föreningen Brukshundarna (alla klasser) den 23/5.
 Hälsingborgsavdelningen (alla klasser) den 23/5.
 Stockholmsavdelningen (appell-, skydds- och sjukvårdsklasserna) den 30/5.
 Stockholmsavdelningen (appell-, rapport- och skyddsklasserna) den 29/8.
 Hälsingborgsavdelningen (alla klasser) den 5/9.
 Stockholmsavdelningen (appellklass, spår- och sjukvårdsklasserna) den 5/9.
 Nynäshamnsavdelningen (alla klasser) den 19/9.
 Västeråsavdelningen (appellklass) den 9/10.
 Västeråsavdelningen (övriga klasser) den 10/10.
 Föreningen Brukshundarna (alla klasser) den 10/10.
 Boråsavdelningen (alla klasser) den 17/10.
 Göteborgsavdelningen (alla klasser) den 24/10.
 Hälsingborgsavdelningen (appellklass) den 21/11.

Dagen för 1948 års *rikssegrareprov* har preliminärt fastställts till den 3/10 1948.

Centralstyrelsens berättelse för år 1947

Till Svenska Brukshundklubben.

Centralstyrelsen för Svenska Brukshundklubben får härmed avgiva berättelse över klubbens verksamhet år 1947.

1. Lokalavdelningar och medlemmar.

Klubbens tillväxt genom nya lokalavdelningar och ökad medlemsanslutning har även under år 1947 fortgått i snabb takt. Vid årets ingång räknade klubben 37 lokalavdelningar med tillhoppa 2.332 medlemmar, varav 6 hedersledamöter och 26 ständiga medlemmar. Under året har Dala-avdelningen uppdelats i två avdelningar, varav en i Borlänge och en i Falun. Nya avdelningar ha därjämte bildats i Ronneby gemensamt med Kallinge (Ronneby—Kallinge Brukshundklubb), Trollhättan, Arvika, Örebro, Hässleholm, Kinna, Vänersborg och Köping. En avdelning, nämligen Sollefteå-avdelningen, har upphört. Antalet lokalavdel-

ningar har sålunda under året ökat med 8 till 45, medan medlemsantalet ökat med 535 till 2.868, varav 7 hedersledamöter och 26 ständiga medlemmar.

2. Centralstyrelse, funktionärer och kommittéer.

Centralstyrelsen har under året bestått av följande ledamöter, nämligen

såsom ordinarie:

Civilingeniör N. Rob. Bjuke, ordförande, direktörsassistent Sven Hydén, vice ordförande, kontorschef Th. Berneck, vice ordförande och tillika skattmästare, överkonstapel Einar Stohm och köpman Axel Hellgren (alla i Stockholm), fabriksör Harry Widgren (Norrköping), köpman Arne Wallin (Göteborg), civilingeniör Stig Lindeberg (Malmö), doktor Eric Malmström (Göteborg), överingeniör O. Wennberg (Karlstad), köpman Ragnar Frödin (Sundsvall) och kapten Åke Mueller (Boden),

såsom suppleanter:

Veterinär Per Viridén (Stockholm), ingenjör K.-E. Berg (Västerås), advokat Eskil Hwasser (Malmö), konsulent Sven Sixtensson (Stockholm), bankdirektör Knut Olow (Varberg) och kapten Tore Dahlgren (Visby).

Såsom konsulterande militär ledamot av centralstyrelsen har chefen för arméhundväsendet fungerat med chefen för arméhundskolan såsom personlig suppleant (utsedda av chefen för armén). Konsulterande ledamot från polisväsendet har vidare statspolisintendent Georg Thulin varit.

Verkställande utskottet inom centralstyrelsen har bestått av hrr Bjuke, Hydén, Berneck, Stohm och Hellgren.

Centralstyrelsens och tillika verkställande utskottets *sekreterare* har varit kriminalöverkonstapel Sigfr. Sund.

Såsom *kanslist* har fru B. Rosengren tjänstgjort.

Härjämte hava varit tillsatta *avelsråd* för respektive sex brukshundsraser, som klubben företräder, ävensom följande *kommittéer*: draghundskommitté, vallhundskommitté (samordnad med av Svenska Fåravelsföreningen utsedda kommitterade), kommitté för ledarhundar för blinda (samordnad med av De Blindas Förening utsedda kommittéerade), bruksprovskommitté, prövningsordningskommitté, kommitté för utseende av prisdomareaspiranter, medaljkommitté och stadgekommitté.

3. Verksamheten i allmänhet.

Det glädjande intresset för brukshundsrorelsen inom skilda delar av landet är alltjämt oförminskat. Med den fortgående utveckling, som ägt rum, har emellertid följt succesivt stegrade krav på klubben och dess arbetsformer. Det läge, vartill utvecklingsprocessen inom klubben numera fört, kräver sålunda en inre konsolidering parad med en förstärkning av det centrala arbetsorganet i syfte att möjliggöra ett mera aktiviserat samarbete mellan detsamma och lokalavdelningarna. Vissa åtgärder i berört avseende ha planerats under året men de ha ännu icke kunnat realiseras. I den mån detta blir möjligt, beräknas de skapa goda förutsättningar för ytterligare framsteg i klubbens verksamhet.

*

Dessvärre har den under de närmast föregående åren inom skilda delar av landet graserande valpsjukan särskilt i dess nya och svårartade form fortgått även under år 1947, varunder den snarast visat tecken till ökad frekvens. Detta förhållande har beklagligtvis i betydande omfattning medfört störningar och avbräck i klubbens verksamhet.

*

Inom flertalet lokalavdelningar ha utbildningskurser fortgått under iakttagande av de åtgärder, som vederbörande myndigheter föreskrivit i syfte att förebygga spridning av valpsjukan. Planerade kursprogram ha dock i flera fall icke kunnat fullföljas på grund av återkallade tillstånd. I andra fall ha planerade kurser måst helt inställas.

Klubbens sekreterare har i den omfattning, som hans fritid medgivit, genom föredrag och instruktioner medverkat vid utbildningsarbetet inom skilda lokalavdelningar, särskilt nybildade sådana.

Vid skilda militära förband placerad personal, som tjänstgjort eller utbildats inom arméhundväsendet, har även lämnat värdefull medverkan vid bruksprov och utbildningskurser på förbandsorter, där klubben saknat erfarna egna instruktörer.

Det stigande intresset för brukshundsporten även under år 1947 framgår bl. a. därav, att antalet stamboksförda hundar — liksom under år 1946 — betydligt ökat. Detta gäller särskilt beträffande collie och schäfer. Collierasens popularitet för närvarande är synnerligen markant.

*

Klubben har från och med den 1 juli 1947 vunnit anslutning till Centralförbundet för befälsutbildning (Cfb) såsom specialförbund. Denna anslutning bidrager att stärka klubbens ställning och innebär i övrigt väsentliga förmåner för klubben. Samarbetet med Cfb förväntas även direkt främja vissa grenar av klubbens verksamhet, särskilt i vad avser utbildningen av instruktörer. I och med anslutningen till Cfb är varje medlem av SBK samtidigt medlem av Cfb och äger således delta i Cfb:s verksamhet var den än bedrivs.

*

Svenska Röda Korset har även under år 1947 visat sitt intresse för klubbens verksamhet genom att ekonomiskt stödja densamma. Det tidigare till 300 kronor uppgående årliga bidraget har för 1947 höjts till 500.

*

Centralstyrelsens kansli, som tidigare varit förlagt till ett inom tidskriften Motors kontorslokaler förhyrt rum, måste på grund av uppsägning flyttas därifrån vid årets början. Då någon annan lämplig lokal ej då kunde erhållas, har kansliet därefter varit förlagt till Stockholms-avdelningens sportstuga i Helene-lund utanför Stockholm. Av ekonomiska skäl har centralstyrelsens och Stockholmsavdelningens kanslier hittills varit inrymda i samma lokal, varjämte centralstyrelsens kanslist samtidigt disponerats av Stockholmsavdelningen.

Det ligger i öppen dag att avsaknaden av en ändamålsenlig kansliokal i Stockholm medfört besvärande olägenheter med avseende på kansliets rutinarbete, vilket helt naturligt menligt återverkat på den centrala organisationens verksamhet över huvud taget.

4. Utställningar och bruksprov (tävlingar) inom klubben.

Utställningar.

Till följd av valpsjukan ha flera planerade utställningar måst inställas sedan vederbörande länsstyrelser efter Veterinärstyrelsens hörande utfärdat förbud mot deras anordnande. Detta gällde bl. a. den gemensamt av Malmö-, Hälsingborgs- och Lundaavdelningarna till den 23 november planerade utställningen i Malmö, för vilken erforderliga förberedelser redan vidtagits samt anmälningar och anmälningsavgifter mottagits, då den på grund av oförmodat förbud måste avlysas. Antalet utställningar har sålunda måst begränsas till två, näm-

ligen i Karlstad den 27 juli och i Stockholm den 14 september. För den senare hade av Veterinärstyrelsen föreskrivits, att samtliga däri deltagande hundar skulle ha antingen vaccinerats senast fyra veckor före utställningen eller ock serumbehandlats tidigast tre dagar dessförinnan. Båda dessa utställningar räknade ett stort deltagareantal och uppvisade ett gott hundmaterial. För utställningen i Stockholm hade klubben förmånen att såsom prisdomare kunna disponera två av Norges mera kända specialister, nämligen för boxer hr Johs. Ursin och för schäfer hr J. V. Larsen, båda från Oslo.

Bruksprov.

Flera planerade bruksprov ha måst inställas på grund av valpsjukan. I följande förteckning upptagna officiella bruksprov ha dock kunnat äga rum på angivna dagar och platser.

15 maj Uppsala	7 sept. Gävle
18 » Södertälje	21 » Varberg
26 » Stockholm	21 » Västerås
1 juni Göteborg	28 » Nyköping
1 » Stockholm	26 » Södertälje
1 » Västerås	
8 » Göteborg	5 okt. Göteborg
15 » Norrköping	12 » »
27 » Visby	19 » »
15 juli Halmstad	(rikssegrareprov)
4 aug. Hälsingborg	
24 » »	
31 » Stockholm	8 nov. Västerås

Rikssegrareprovet i Göteborg den 19 oktober avhölls i därvarande lokalavdelning Föreningen Brukshundarnas regi. Följande hundar erhöles därvid mästerskapstitel för 1947: i skyddshundsgruppen rottweilertiken Mantanza II av Wennberga 2926 PP, ägare Gustaf Olsson, Solna; i spårhundsgruppen schäferhunden Dixia 806 NN, ägare Henning Gelin, Uppsala; i rapporthundsgruppen schäferhunden Ch Robbin 415 NN, ägare Helge Wendin, Uppsala; i sjukvårdshundsgruppen dobermannpinschertiken Ch Lola (Lo) 2729 PP, ägare Tauwe Andersson, Stockholm.

Vallhundsprov ägde rum den 1 september vid Herrökna i SBK:s och Svenska Fåravelsföreningens gemensamma regi.

Draghundtävlingar.

Åtta officiella nationella draghundtävlingar hade planerats under året. På grund av valpsjukan måste dock hälften av dessa inställas, bl. a. mästerskapstävlingarna, vilka avsetts att försiggå i Falun. Fyra av tävlingarna, nämligen i Boden den 26 januari, i Umeå den 2 mars, i Luleå den 20 mars och i Kiruna den 20 april, kunde emellertid äga rum med en i betraktande av de rådande förhållandena relativt god anslutning.

Inofficiella klubbävlingar kunde därjämte anordnas inom ett flertal av lokalavdelningarna.

En etapptävling med draghundar i fjällterräng hade under året planerats att försiggå i Jämtland den 22—24 mars. Ändamålet med denna tävlingsform — som tidigare tillämpats en enda gång i Sverige, nämligen av förutvarande Svenska Draghundklubben år 1936 — är att väcka intresse för användning av draghundar vid långfärder vintertid inom fjällområdena. Tyvärr måste nämnda tävling inställas.

5. Internationellt samarbete.

En landskamp Sverige—England enligt en särskild för ändamålet upprättad prövningsordning, närmast avseende skyddshundar, ägde rum den 9 mars i Helenelund utanför Stockholm, där sex svenska hundar prövades, och den 22 mars i London, där på enahanda sätt sex engelska hundar prövades. Såsom ende prisdomare vid båda tillfällena fungerade Sven Hydén. Resultatet av landskampen blev svensk seger med 199 poäng mot 193, medan en av de engelska hundarna blev individuell segrare.

Nordisk mästerskapstävling, den andra i ordningen samt enbart omfattande spårhundsgruppen, ägde rum i Helsingfors den 25—26 september. Deltagande nationer voro Danmark, Finland och Sverige — vardera med tre hundar. Norge var representerat endast genom observatörer. Resultatet av lagtävlingen om mästerskapet blev seger för Finland med 1629,5 poäng, varefter följde Danmark med 1.452 poäng och sist Sverige med 1.199 poäng. Bästa svenska hund nådde femte plats med 509,5 poäng.

Samtidigt med mästerskapstävlingen var i likhet med 1946 landskamp anordnad mellan Sverige och Finland, omfattande skyddshunds- och rapporthundsgrupperna — vardera med

lag på tre hundar från respektive länder. I denna landskamp lyckades Sverige bättre. I skyddshundsgruppen placerade sig sålunda de svenska hundarna på de tre första platserna. I rapporthundsgruppen gick första plats till Finland, medan de följande tre platserna tillföll Sverige.

Referat av mästerskapstävlingen och landskampen är jämte resultattabell infört i klubbens tidskrift Brukshunden, nr 11—12/1947, sid. 104—105.

I samband med tävlingarna i Helsingfors ägde även en konferens rum där rörande det fortsatta internordiska samarbetet, varvid bl. a. beslöts att förlägga närmast följande nordiska mästerskapstävling till Danmark.

6. Tidskrift.

Utgivning av klubbens tidskrift »Brukshunden», som tidigare skett i Stockholmsavdelningens regi, har från och med nr 3/1947 övertagits av centralstyrelsen. Tidskriften har utkommit med 12 nummer på sammanlagt 119 sidor. Redaktör och ansvarig utgivare har varit kriminalöverkonstapel Sigfr. Sund.

Tyvär ha pappersransonering och väsentligt höjda tryckningskostnader tvingat till en icke önskvärd begränsning av tidningsutrymmet.

7. Klubbens ekonomi.

Den ekonomiska förvaltningen under året och klubbens ekonomiska ställning framgå av bilagda vinst- och förlusträkning för 1947 samt balansräkning per den 31 december 1947.

Centralstyrelsen hemställer, att årsstämman må besluta, att disponibla medel överföres i ny räkning samt att balansräkningen fastställs.

Centralstyrelsen vill slutligen i detta sammanhang uttala sitt tack till alla skilda organisationer samt enskilda personer, som genom insatser av olika slag bidragit till att föra brukshunds rörelsen framåt i vårt land.

Stockholm i februari 1948.

För Centralstyrelsen:

N. Rob. Bjuke
Ordförande

/ Sigfr. Sund
Sekreterare

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Under senaste årsstämman höll professor Birger Carlström vid Veterinärhögskolan föredrag över det aktuella ämnet »Valpsjuka förr och nu samt hur den bekämpas». Det intressanta och instruktiva samt på ett utomordentligt sätt framförda föredraget mottogs med stormande bifall. I anslutning till föredraget följde diskussion, varunder föredragshållaren gav klargörande svar på de många frågor, som framställdes till honom. Sammandrag av föredraget kommer att införas i ett kommande nummer av tidskriften.

Följande val förekommo vid årsstämman:

Till ordförande intill nästa årsstämma omvaldes hr Bjuke, till vice ordförande intill årsstämman 1949 omvaldes hr Berneck. Av de tre övriga ordinarie ledamöter av centralstyrelsen, som voro i tur att avgå, omvaldes hrr Stohm (Stockholm) och Mueller (Boden) intill årsstämman 1951. Till ny ordinarie ledamot för samma tid valdes verkmästaren Evert Hallberg (Västerås). Till styrelsesuppleanter för tiden intill årsstämman 1950 omvaldes hrr Viridén (Stockholm) och Hwasser (Lund) samt nyvaldes personalchefen Bror Eskel (Borås).

Till revisorer för år 1948 valdes direktör K. G. Kanderup (Nyköping) och verkmästare E. Guldbbrandson (Stockholm) samt till revisorssuppleanter hrr John Almberg (Södertälje) och J. Widlund (Stockholm).

Vid årsstämman tillsattes även en valkommitté av tre personer med uppgift att bereda och senast den 15.2. 1949 avgiva förslag till de val, som skola förekomma vid nästa årsstämma. Lokalavdelning liksom enskild medlem äger att senast den 1.2. 1949 till valkommittén (under SBK:s adress) avgiva förslag till sålunda ifrågakommande val. Valkommittén skall samtidigt med eget förslag lämna uppgift om övriga mottagna förslag.

Årsavgiften för klubbens medlemmar under år 1949 fastställdes av årsstämman att utgå med oförändrat belopp. Den avgift,

som skall erläggas till centralorganisationen, utgör således 5 kronor.

Vid centralstyrelsens sammanträde omedelbart efter årsstämman omvaldes hr Berneck till skattmästare. Till sekreterare efter hr Sund, som av sagt sig, utsågs under tecknad samt till biträdande sekreterare fru B. Rosengren. Hr Sund hade likaledes av sagt sig redaktörskapet för tidskriften; till ny redaktör valdes kamrer A. Malmqvist. Till ledamöter av verkställande utskottet valdes hrr Bjuke, Hydén, Berneck, Stohm och Hellgren.

Av centralstyrelsen utsågos därjämte ledamöter av vederbörande avelsråd och kommittéer. Till representant i SKK:s kennelråd omvaldes hr Axel Hellgren med hr E. Guldbbrandson såsom suppleant.

Vid årsstämman förekom ett antal motioner rörande provningsordningarna. Årsstämman beslöt att nya texter i vissa fall skulle utarbetas framförallt avseende rapporthundsproven. Jag återkommer till dessa frågor sedan provningsordningskommittén behandlat ärendet.

Centralstyrelsen har träffat överenskommelse med kriminalöverkonstapel Sigfr. Sund att han under vissa tider på året skall stå till klubbens tjänst såsom konsulent i dressyr- och utbildningsfrågor. Avsikten härmed har varit att anordna utbildningskurser under hr Sunds ledning inom de skilda lokalavdelningarna i den mån dessa så önska. Kurserna skola avse dels utbildning av förare och hundar samt dels undervisning för personer, lämpade såsom instruktörer inom avdelningarna.

På grund av de bestämmelser som nu gälla i vaccinationshänseende i samband med anordnande av bruksprov har beslutats att nu löpande vandringspris icke få uppställas intill den 1 augusti 1948.

Efter årsstämman och centralstyrelsens sammanträde följde subskriberad middag på Rådhusrestaurangen. Därunder erhöles de å annan plats i tidskriften omnämnda nya medaljörerna sina hederstecken.

Cfb har vid årsmöte den 5 maj i enlighet med SBK:s förslag till ledamot av Cfb:s överstyrelse valt civilingenjör N. R. Bjuke (såsom representant för SBK) samt till dennes suppleant kontorschef Th. Berneck.

Bert de Woul.

Kynologiskt huvudbry

Svaren på frågorna på sid. 37.

1. Dingon är en vildhund, som knappast kan dresseras.
2. a) Sverige, b) Ryssland, c) England, d) Tyskland, e) Kina, f) Skottland, g) Norge.
3. a) alla, b) inga, c) boxer, dobermannpinscher, riesenschnauzer och rottweiler.
4. Det nedsliter framtänderna fortare och är i vissa fall ej lika effektivt.
5. Snett utåtvidna framfötter.
6. Nej, det är en säl, som kan dresseras för cirkusbruk.
7. Stor pudel.
8. Ens egen, naturligtvis.

Angående hundkultur

Ur en mycket liten landsortstidning har vi saxat följande:

Våren är nu i antågande och vi se redan i stadens parker och planteringar dess primörer. Vintergäcken, snödropparna och krokusen står i sin späda prakt. Ännu till den 1 april får våra hundar njuta av friheten. Men detta ställer förpliktelser på hundägaren. Släpp inte hunden lös där det finns vårblommor. Det finns andra lämpligare platser att motionera hunden. I Stadsparken ha vi t. ex. hela området bortom caféet. Och behövs det mera motion rekommenderas en cykeltur med hunden vid sidan. Myndigheterna medger hundägaren att under viss tid av året ha sin hund lös i parkerna, därvid förlitande sig på, att hundägaren likväl tillser, att hunden icke åstadkommer skada eller förtret. Visa er värdig detta förtroende. En lösspringande hund utan tillsyn är en styggelse även för den störste hundvän. Skapa inte motvilja mot våra hundar genom ett tanklöst uppträdande med Er hund. Fram för bättre hundkultur.

Har Du något förslag angående tidskriftens innehåll — meddela detta till redaktionen!

Från lokalavdelningarna

Red. är tacksam för referat över lokalavdelningarnas verksamhet. Av utrymmes-skäl bör dylika referat dock göras så koncentrerade som möjligt; deras innehåll bör främst vara inriktat på vad som kan vara av intresse även för övriga avdelningar. Referat, som innehålla goda och efterföljansvärda uppslag i fråga om verksamhetens bedrivande eller i övrigt pigga och klatschiga skildringar, kunna alltid påräkna förtur i avseende på publicering.

BODEN.

Av de under året planerade tio nationella draghundtävlingarna har, förutom SM i Kiruna, endast den i Boden kunnat genomföras, medan de övriga måst inställas på grund av den grasserande valpsjukan. Sedan Bodens Draghundklubb under medverkan av vederbörande distriktsveterinär lyckats utverka tillstånd att anordna tävlingarna i Boden, ägde dessa rum den 22 februari.

Tävlingarna omfattade klasserna C2 och C1a (bruksklass, enspann), C1b (bruksklass, tvåspann), B (sportklass), A1 (nybörjarklass) och A3 (oldboysklass). Banlängden var för de tre första klasserna 32 km. och för de övriga 17 km. Av 40 anmälda ekipage startade 30, representerande dels lokalavdelningarna i Boden, Kiruna, Luleå och Umeå, dels de militära förbanden I 19, I 20, JS och Ahv.

De bästa resultaten voro.

Klasserna C2 och C1a: 1) Schack (sch), Väinö Henriksson, Boden, 2.26.03. 2) Lord (sch), K. E. Nevanperä, Luleå, 2.28.42. 3) Kim (sch), Ake Karlsson, I 19, 2.31.55. 4) Kent (sch), B. Paulsson, Ahv. 2.32.48.

Klass C1b (alla schäfer): 1) Pojken-Kasper, K. O. Lindmark, JS, 3.14.02. 2) King-Ritzie, Ture Karlsson, I 20, 3.18.30. 3) Jack-Jittra, Evert Burevald, I 20, 3.19.58.

Klass B (alla vorsteh): 1) Ray, Sven Nordmark, Boden, 2.10.19. 2) Tjorrry, E. Wallgren, Kiruna, 2.21.31. 3) Sappo, Alfr. Molander, Boden, 2.24.43.

Klass A1: 1) Raija (vorsteh), Eldon Sundberg, Boden, 1.15.25. 2) Raff (vorsteh), R. Bergman, Luleå, 1.16.23. 3) Inter (sch), E.

Andersson, Ahv, 1.25.24. 4) Kanot (sch), A. Mueller, I 19, 1.27.34.

Klass A3: 1) Pojken (sch), L. Wikström, Boden, 1.24.03. 2) Guttén-Tarr (sch), E. Hallberg, Boden, 1.36.23. 3) Jo-Jo (vorsteh), G. Andersson, Boden, 1.38.01.

*

Sedan avdelningen under 1947 anordnat kurser i appeldressyr i därför förhyrt ridhus, har kursverksamheten sedan början av april detta år fortsatts med kurs i avancerad dressyr, omfattande spår- och rapporthundsarbete. Kurserna, som vunnit livligt intresse, ledas av kapten Mueller med överfyrirerna Lindström och Nyström såsom medhjälpare.

ENKÖPING.

Enköpingsavdelningen avhöll sitt årsmöte den 10.2 1948. Verksamhets-, styrelse- och revisionsberättelserna godkändes och styrelsen beviljades full ansvarsfrihet. Styrelsen erhöll följande sammansättning. Ordf. Bror Thulin, v. ordf. Erik Höglund, sekreterare Johny Widborg, v. sekreterare Hartvig Sedvall och kassör Torsten Eriksson.

Klubben har sedan den bildades för två år sedan fördubblat sitt medlemsantal. Under år

Till klubbens lokalavdelningar och medlemmar!

Till dem som ännu icke erlagt medlemsavgift för 1948 rikta vi en vädjan att göra detta så snart som möjligt. För att få hjulen att gå smort och för att hålla prestationskurvan uppåtriktad behöva vi lokalavdelningarnas hjälp i vad gäller punktlig inbetalning av medlemsavgifter.

Försök också att medverka till skapandet av en verklig "klubbanda". Närhelst Ni får kontakt med en icke-medlem, vilkens intresse är sådant att SBK kan vara till nytta för honom, kom ihåg att Ni gör en trefaldig tjänst genom att övertala honom eller henne att bli medlem — till klubben, till Er själv (genom att öka SBK:s möjlighet att göra tjänst) och till den nye medlemmen.

1947 har medlemmar från avdelningen deltagit i bruksprov på tre olika platser och deras hundar ha placerat sig bra. Avdelningen har vidare anordnat livligt uppskattade uppvisningar samt anordnat pulkaåkningar för barn.

KARLSTAD.

Värmland hade den 22/2 sin första draghundtävling som samtidigt gick som inofficiellt DM för länet. Tävligen arrangerades av Karlstadsklubben och av 33 anmälda ekipage ställde 27 upp till start.

Ammunitionsfabrikens lokaler hade välviligt ställts till disposition av företagets chef övering. S. Sandgren och banorna hade strängats av Sven Järvby.

Veterinärbesiktning av hundarna före och efter tävlingen utfördes av fältveterinär Kjell Melin. I funktionärsstaben märktes bland andra säkre Harry Ericsson.

I seniorklassen segrade favoriten Helmer Lundberg med Kent och om 2:dra och 3:dje plac. var striden hård mellan Karl Johansson från Arvika med Ruff, och Ake Karlsson, Kristinehamn, med Puck, den förre belade 2:draplatsen med 10 sek. marginal.

Oldboyklassen vanns av Enar Måne med Idog, där Olle Wennberg med Juan gjorde sensation genom att placera sig som 2:a på utmärkt tid. Denna prestation uppskattades livligt av publiken.

Sven Simonsson med Sappo som segrare i nybörjarklassen gick också briljant, vilket också kan sägas om Maj-Lis Littorin med Tello, som inkasserade en populär seger i damklassen.

Tävlingen var upplagd som propaganda för draghundsporten och enligt en enhällig press och kritik torde vi lyckats. En stor publik hade mött upp vid målet samt efter banorna.

Tillåter mig citera NWT, som dagen efter tävlingarna, under ledarspalten för idrott, bl. a. hade följande infört:

DRAGHUNDSBRAGDER.

I dag bockar man sig vackert för att första DM för draghundar blev en succé. Två år tidigare har valpsjuka och snöbrist stoppat de tappra och tålmodiga dressörerna, av vilka det också krävs egen kondition och skidkunskhet.

Här skall dock understrykas, att orsaken till framgången till stor del berodde på medlemmarnas oegennyttiga och oppoffrande arbete före och under tävlingens gång. S. J.

KATRINEHOLM.

SBK:s yngsta lokalavdelning är den i Katrineholm. Efter vederbörligen bifallen ansökan från hundintresserade personer på platsen om avdelningens anslutning till SBK, bildades densamma den 27 april under medverkan av herr Axel Hellgren i SBK:s VU. Genom förhandsreklam och annonser i ortspressen hade allmänheten underrättats om dels en uppvisning i hunddressyr, som nämnda dag ägde rum på en idrottsplats, och dels ett föredrag av herr Hellgren i anslutning därtill.

Av hundarna som deltog i uppvisningen var en stor del av mycket god kvalitet. Övningarna gingo med fart och precision och uppskattades livligt av den talrika publiken.

Till föredraget hade ett 60-tal personer infunnit sig. Hr Hellgren lämnade en allmän orientering rörande kennelväsendets, enkanerligen SBK:s organisation och arbetsformer samt redogjorde därefter för hundens uppfostran och dressyr.

Närmare ett 30-tal av de närvarande anmälde sig omedelbart såsom medlemmar av den nya avdelningen. Till styrelse valdes hr I. Danielsson, ordf. hr L. Linderroht, sekr., hr Å. Skoog, skattm., fru C. Karsander och hr S. Norell med hrr C. A. Stjärnström, G. Gustafsson och E. Gillström såsom suppleanter.

LULEÅ.

Alltsedan dess tillkomst år 1935 fram till år 1944 sysslade Luleå Draghundklubb enbart med draghundsport, dvs. med draghundsdressyr och tävlingar jämte annan propaganda för hundens användning såsom dragare. Då medlemmarna emellertid visade sig intresserade av att öka sitt vetande rörande hundens vård, uppfostran och dressyr i allmänhet, gjordes under hösten 1944 ett försök med klubbaftnar en gång i veckan. Ett föredrag i något ämne rörande hunden utgjorde huvudpunkten under dessa klubbaftnar. Efter föredraget dracks kaffe och diskuterades hund. Klubbaftnarna visade sig slå an, varför det hela sattes i system på sådant sätt, att det under vinterkvällarna inhämtade teoretiska vetandet avslutades med en praktisk dressyrkurs under våren. Största problemet utgjorde till en början lokalfrågan. Denna löstes dock på ett mycket tillfredsställande sätt tack vare vänligt tillmötesgående av försvarsområ-

desbefälhavaren och hemvärnsofficeren. Sålunda uppläts en kronan tillhörig expeditionsbarack med full möblering, belägen på en höjd inom staden och med lämplig övningsterräng inpå kusten. I kursen vintern och våren 1947 deltog 25 hundägare, alla lika intresserade. Av skilda anledningar måste vinterkursen i år tyvärr inställas. De många förfrågningarna om när ny kurs skall börja vittnar dock om att intresset alltjämt är stort. Några av stadens yngre polismän har även sökt förbindelse med klubben för att få handledning och hjälp med spårhundsdressyr. Ny dressyrkurs kommer också att ordnas under tiden från pingst till midsommar. Förfrågan har vidare gjorts av hundägare i Kalix om hjälp med en utbildningskurs även där.

Kursverksamheten har letts av klubbens ordförande, hr Holger Groth, med biträde av en medlem, vilken under 1947 lämnade sitt förra yrke såsom metallarbetare och tog anställning såsom hundgårdsförman vid F 21 och som f. n. inhämtar ytterligare lärdom vid arméhundskolan.

LUND.

SBK:s lokalavdelning i Lund avhöll sitt ordinarie årsmöte den 22 februari, i samband varmed löjtnant A. Hjern, chef för hunddetaljen vid I 7, höll ett med intresse åhört föredrag om »Arméhundväsendet» samt sitt arbete såsom hundofficer vid I 7.

Av årsberättelsen framgår, att avdelningens verksamhet under år 1947 på grund av valpsjukan icke varit av den omfattning, som varit önskvärd. De sedvanliga dressyrkurserna ha icke kunnat hållas och planerade utställningar och tävlingar i samarbete med avdelningarna i Malmö och Hälsingborg ha måst inställas. Styrelsen riktar en maning till medlemmarna att var och en i sin mån bidra till förhindrandet av valpsjukans spridande genom att strängeligen iakttaga de föreskrifter, som torde vara för varje hundägare bekanta och sist men icke minst genom en personlig och intensiv propaganda samt genom att till styrelsen anmäla missförhållanden, som iakttagas.

**Förmå alla hundägare
att ingå som medlemmar
i S. B. K.!**

STOCKHOLM.

Stockholmsavdelningens nytillsatta press- och propagandakommitté har under våren anordnat två sammankomster, den ena i Medborgarhuset den 2 mars och den andra i restaurant Gondolen den 13 maj. Båda hade stor tillslutning.

Som första programpunkt under den förra sammankomsten stod frågan om effektivisering av avelsrådets verksamhet. Efter ett inledningsanförande av hr Axel Hellgren, vari denne bl. a. lämnade en mycket överskådlig redogörelse över den historiska utvecklingen av avelsverksamheten inom klubben och dess föregångare, följde en givande diskussion. Härefter höll hr Gösta Svensson föredrag om schäfern och dess ledande hankönslinjer med ljusbilder, visande skilda utvecklingstyper av schäfer, diverse tabeller och stamtavlor. Föredraget rönt stor uppskattning.

Vid den andra sammankomsten höll veterinär Per Viridén ett föredrag om valpsjukan, varvid han framlade orsakerna till nuvarande restriktioner, som i så hög grad berör alla som tävlar med och ställer ut sina hundar. Efter föredraget utsattes hr Viridén för en korseld av frågor rörande allt det, som för många syntes dunkelt och obegripligt. Hr Viridén paraderade dock mycket sakligt samtliga frågor och avtackades med applåder. En bekymrad boxerägare undrade därefter vad man kunde göra mot det nuvarande förbudet mot kupering av öron, vilket han ansåg vara mycket ofördelaktigt för ägare till de raser detta avsåge. Redogörelse lämnades med anledning härav för vad som tilldragit sig vid tillkomsten av öronkuperingsförbudet. Ett försök att få förbudet upphävt vore säkerligen för lång tid framåt utsiktslöst.

UPPSALA.

Vår livaktiga Uppsalaavdelning har då och då anordnat propagandauppvisningar i pulkakörning och därigenom bidragit till att göra allmänheten hundintresserad. Vid en dylik uppvisning den 22 februari anordnades en insamling bland åskådarna, som gav en behållning av Kr. 512:06, vilken oavkortat överlämnades till Europahjälpen. För detta initiativ, som är värt efterföljd, förtjänar avdelningen en särskild honnör.

Den 23 mars anordnade avdelningen en talrikt besökt sammankomst i Praktiska Mellan-

skolans utmärkta aula med föredrag av prof. Birger Carlström vid Veterinärhögskolan över ämnet »Valpsjukan förr och nu». Föredraget, som mottogs med stormande applåder, följdes av diskussion med inlägg bl. a. av regementsveterinären Gösta Ganting, som främst redogjorde för erfarenheter från hundfronten i Uppsala. Efter diskussionen gav hr Sigfr. Sund en livligt uppskattad praktisk demonstration av huru olydiga hundar göras lydiga.

Från våra läsare

Rättvisa och spårprov.

När jag fick årets första nummer av tidningen »Brukshunden» i min hand, och genomläste detta, fastnade mitt öga vid en artikel av herr Erik Clefberg betitlad: »Ett apropå till domare och spårhundsförare».

Enligt min mening var denna artikel »ett ord i rättan tid». Herr Clefberg efterlyser en diskussion i berörda ämne. Detta finner jag fullt på sin plats, enär allt som berör spårprov många gånger för oss spårhundsförare innefattar svårtolkade bestämmelser, om vilka även bruksprovsdomarna synas ha skiljaktiga uppfattningar, när det gäller poängsättningen.

För att gå till den praktiska tillämpningen av och vanskligheten vid bedömningen, skall jag i korthet relatera en episod som nog känns igen av många aktiva. Juldagen 1946 lade jag ett spår för träning av min hund. När spåret var lagt och tiden var inne för påsläpp, kommo några ungdomar promenerande till den plats där spåret var lagt. Spåret låg till att börja med på en förhållandevis öppen plats. Jag sade till min fru som medföljde: »Det var tråkigt att få främmande vittring på spåret. Men det gör inte så mycket bara de inte tar några föremål.» Knappt var orden uttalade förrän en av ungdomarna böjer sig ned och tager ett föremål, tittar på det en stund, fin-

Allt för hunden

hos Axel Hellgren, Skånegatan 87

Tel. 41 27 92

ner det utan värde samt kastar bort det. Pönera att detta varit tävling och marken varit täckt av yvig vegetation, vad hade följden blivit?

Jag får tacka herr Clefberg för att han tog upp diskussionen i »Brukshunden». Det är verkligen roligt se att det finns klubbkamrater från andra avdelningar vilka ha samma erfarenheter och tanke om berörda fråga. Många spårhundsförare jag talat med ha haft den åsikten, att det skulle vara viss poäng för varje upptagen apport. Sådan poängberäkning tillämpades bl. a. vid svenskarnas tävling mot finnarna 1945.

Nu är det min fulla förhoppning att ett diskussionsmöte anordnas, där så många av våra bruksprovsdomare som möjligt skall beredas tillfälle att med aktiva tävlande i möjligaste mån sondera mark för en rättvisare och för oss spårhundsförare mera objektiv bedömning av våra spårhundsprov. Som saken nu ligger till, gå vi till en tävling i samma känsla som en lottköpare: blir det nit eller vinst?

Brocke med Lona.

SKK:s stamböcker

för åren 1924 och 1925 önskas köpa till det pris säljaren begär.

Försäljningschef Axel Svensson, Akervägen 112, *Enskede*, tel. Sthlm 49 07 59.

Svenska Brukshundklubbens Stockholmsavdelning.

Expedition: Näckrosvägen 35 *Postadr. Solna*. Tel. 27 69 10. Postgiro 158283.

Ordförande: Köpman Axel Hellgren, Skånegatan 87 B, Stockholm. Telefon 41 27 92.

v. Ordförande: Tjänsteman Anton Angmar, Bergsättersvägen 9. Postadress: Helenelund. Telefon 35 14 99.

Sekreterare: Järnhandlare Jonas Widlund, Sveavägen 140, Stockholm. Telefon 31 42 47.

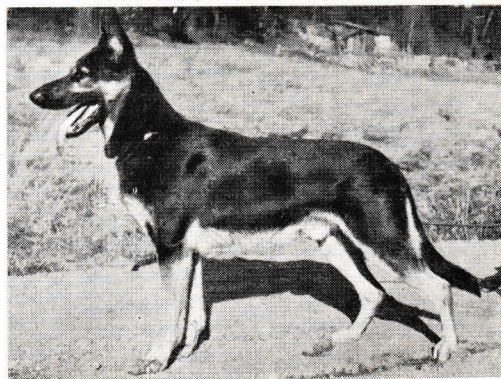
Skattmästare: Verkmästare Ernst Guldbbrandsson, Näckrosvägen 35. Postadress: Solna. Telefon 27 69 10.

Sportstuga och träningsplats Kista, Helenelund.

Avelstjänst:

Imp. SOLBJERGS ADIL
Dsk. H.S.B. 105648
—CACIB-vinnare i Malmö —47 —
e. Baldur vom Befreiungsplatz 508689
sch H III, MHI u. Aladdins Geisha Dsk
H.S.B. 75576.
Valpar e. "Adil" — u. Champ. Jori av
Trebergsklippan f. d. 6/4 —48 till salu.
Hugo Paulsson, Arlagången 6, Göteborg.
Tel. 22 58 86.

DINGONS LIPPE 7341 VV,

äg. fru M. Sundlöf, Mäster Samuelsg.
25, Stockholm, tel. 11 32 99, 1 ukl. 1 ökl.
Hp SKK Gävle 46, 1 ökl. SBK Sundsvall
46, 1 ökl. SKK 46 (Hellgren), 1 ökl. 3
skl. SBK Karlstad 47 (Sund), 1 ökl. 3
skl. SKK Sundsvall 47 (Stohm), 1 ökl.
3 skl. SBK Stockholm 47 (Egil Larsen),
1 ökl. 1 skl. Hp Helsingfors 48 1 ökl.
1 skl. Hp Åbo (Laukinen). Hans avkom-
ma återfinnes på första sidan.

Boxerhunden

DEMON av RINGÖN 4260 VV

står till avelstjänst för lämpliga tikar.
Demon har 1 ökl. Varberg 45. 1 ökl. 1
skl. Borås 46. 1 ökl. 1 skl. Göteborg 47.
samt 1 ökl. 1 skl. SKK Malmö 47. Dess-
utom dipl. cert. & hpr. Demon har guld-
gul färg med svart mask, korrekt bett
samt ett utomordentligt temperament.
Eric Bråland, Eskilstunaboden, *Kinna*.

Schäferhunden (Trim) 1828/46

är härmed till salu. Pr. brukshund och
utbildad draghund. 2:a pr. i öppen kl.
Malmö 47. Säljes för 150:— kr. Ev. kan
pulka, sele och gummihjulsvagn över-
tagas. Åke Bergqvist, Järnvägsgatan 23,
Hässleholm.

Tigrerade Boxerhunden

Ch Axons Fock 730 TT e D. Ch Rolands
Kadett 743 MM u Axons Amis 1187 RR
står till avelstjänst för lämpliga tikar.
Lämnar utmärkt jämn, vacker avkom-
ma.

Ernst Lundgren, Nobelvägen 20, *Malmö*.
Tel. 27991.

Gynna annonsörerna!